

عنوان مقاله:

بررسی جریان انرژی در کشت بومهای گندم آبی مطالعه موردی: شهرستان ری

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 23، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی علیپور - دانشگاه زابل

رضا کشاورز افشار - پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

محمد کریمی نژاد - دانشگاه فردوسی مشهد

آرش قلعه گلاب بهبهانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

وحید محمدی - دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

ارزیابی روند ورود و خروج انرژی در سامانه‌های کشاورزی یکی از روش‌های تعیین سطح پایداری در این سامانه‌ها است. از این رو در تحقیق حاضر میزان انرژی‌های ورودی و خروجی و شاخص‌های مربوط به آن در کشتبومهای گندم شهرستان ری واقع در استان تهران در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ مورد مطالعه قرار گرفت. بر اساس نتایج حاصل از این تحقیق کل انرژی ورودی و خروجی به مزارع گندم این منطقه به ترتیب ۶/۴۷۳۷۷ و ۱۲۴۹۹۰ مگاژول در هکتار بود. در بین نهادهای مصرفی بیشترین سهم از کل انرژی ورودی به ترتیب مربوط به کود شیمیایی نیتروژن (۱/۳۱ درصد)، سوخت دیزل (۹/۱۹ درصد) و ماشینآلات (۱/۱۲ درصد) بود. نتایج این تحقیق نشان داد که کارایی مصرف انرژی این کشتبومها ۶۳/۲٪، انرژی خالص تولید شده ۶/۷۷۶۱۱ مگاژول در هکتار و میزان بهره‌وری انرژی در آنها ۱۱/۰ می‌باشد. از کل انرژی ورودی به این کشت بومها ۱/۶۲ درصد انرژی غیر مستقیم و همچنین ۲/۷۲ درصد از کل انرژی ورودی به این سامانه‌ها مربوط به منابع تجدید ناپذیر انرژی بودند. بر اساس نتایج حاصل از این تحقیق هر چند انرژی خالص خروجی از کشت بومهای گندم آبی این منطقه در مقایسه با سایر مناطق کشور از وضعیت قابل قبولی برخوردار است ولی کارایی مصرف انرژی در این مزارع چندان قابل توجه نیست. همچنین، میزان اتکا به منابع تجدید ناپذیر انرژی برای تولید گندم در این منطقه زیاد است و باید در جهت جایگزین نمودن منابع انرژی تجدید پذیر به جای منابع تجدید ناپذیر تلاش شود.

کلمات کلیدی:

انرژی خالص، بهره‌وری انرژی، کارایی انرژی، کشاورزی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1618872>

